

Високиятъ коминъ като че ли потъна въ кувертата. Цилиндритъ, отъ които той бѣ сглобенъ, въ мигъ навлѣзоха единъ въ други и на кувертата остана да стърчи основниятъ цилиндъръ. Вентилационнитъ тръби се наклониха встрани, подобно на параходни комини при минаване подъ мостъ.

Свечери се. На небето се запалиха първитъ кандила.

— Спрете витлата! — извика Симаковъ.

Частъ отъ моторитъ заглъхнаха. Витлата, следъ нѣколко постепенно отслабващи завъртвания, спрѣха. Тѣ бѣха свалени и сложени вътре въ горокоса.

— Джигитъ! — изкомандува капитанътъ.

Въ предната частъ на сухопътния корабъ се издигнаха надъ кувертата една отъ друга по-високо три дебели металически джги.

— Да се затворятъ прозорцитъ! — продължи да дава команда капитанътъ.

Когато и това бѣ свършено, горокосътъ бѣше готовъ да се бори срещу огнената стихия на гората.

— Ръзачката на линия! Пъленъ ходъ! — извика Симаковъ.

Горокосътъ бързо потегли напредъ, като танкъ въ атака. Нажежената силно електрическа ръзачка косѣше дебелитъ стъбла и тѣ падаха въ разни страни. Повечето

Горокосътъ вървѣше напредъ